Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

11 май 2017 година*

„Обжалване — Право на публичен достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, трето тире — Изключения от правото на достъп до документи — Неправилно тълкуване — Защита на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит — По-висш обществен интерес, който диктува оповестяването на документите — Обща презумпция за поверителност — Документи по процедура EU Pilot“

По дело C-562/14 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 5 декември 2014 г.,

Кралство Швеция, за което се явяват A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson и L. Swedenborg, в качеството на представители,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Darius Nicolai Spirlea,

Mihaela Spirlea,

с местожителство в Капецано Пианоре (Италия),

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват H. Krämer и P. Costa de Oliveira, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

подпомагана от:

Федерална република Германия, за която се явяват T. Henze и A. Lippstreu, в качеството на представители,

встъпила страна в производството по обжалване,

Чешка република, за която се явяват M. Smolek, D. Hadroušek и J. Vláčil, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

Кралство Дания, за което се явява C. Thorning, в качеството на представител,

Кралство Испания, за което се явява M. J. García-Valdecasas Dorrego, в качеството на представител,

Република Финландия, за която се явява S. Hartikainen, в качеството на представител,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на състава, E. Juhász (докладчик), C. Vajda, K. Jürimäe и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 април 2016 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 ноември 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Кралство Швеция иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 25 септември 2014 г., Spirlea/Комисия (T-306/12, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2014:816), с което този съд отхвърля жалбата на г-н Darius Nicolai Spirlea и г-жа Mihaela Spirlea за отмяна на решението на Европейската комисия от 21 юни 2012 г., с което им е отказан достъп до две искания за информация, които тази институция е отправила до Федерална република Германия съответно на 10 май и 10 октомври 2011 г. в рамките на процедурата EU Pilot 2070/11/SNCO (наричано по-нататък „спорното решение“).

I. Правна уредба

2 Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) определя принципите, условията и границите на правото на достъп до документите на тези институции.

3 Съгласно съображение 4 от този регламент:

„Настоящият регламент цели да даде възможно най-голяма гласност на правото на публичен достъп до документите и да установи основните принципи и ограничения съгласно член [15, параграф 3 ДФЕС]“.

4 Съображение 11 от посочения регламент гласи:

„По принцип до всички документи на институциите следва да бъде осигурен публичен достъп. Въпреки това следва да се защитават някои публични и частни интереси, като се използва режимът на изключенията. На институциите следва да бъде предоставена възможност да защитят своите вътрешни консултации и преговори, когато това е необходимо предвид запазване на възможност за изпълнение на задачите им. При оценка на изключенията институциите следва да отчитат принципите на законодателството на Общността по отношение на защитата на личните данни във всички области на дейност на Съюза“.

5 Член 1 от същия регламент предвижда:

„Целта на настоящия регламент е:

а) да определи принципите, условията и границите, на базата на съображения за обществен или частен интерес, които регулират правото на достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (наричани по-долу „институциите“), [предвидено] в член [15, параграф 3 ДФЕС], с цел гарантиране на възможно най-широк достъп до документите;

б) да установи правилата, гарантиращи възможно най-лесно упражняване на това право; и

в) да насърчава добрите административни практики относно достъпа до документи“.

6 Член 2 от Регламент № 1049/2001 предвижда:

„1. Всеки гражданин на Съюза и всяко физическо или юридическо лице, пребиваващо или чието седалище според учредителния акт е в държава членка, има право на достъп до документите на институциите, при условие че са спазени принципите, условията и ограниченията, определени в настоящия регламент.

[…]

3. Настоящият регламент се прилага за всички документи, държани от институцията, т.е. които са изготвени или получени от нея и са нейно притежание, във всички области на дейност на Европейския съюз.

[…]“.

7 Член 4, параграфи 2 и 6 от този регламент предвижда:

„2. Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването би засегнало защитата на:

[…]

— целите на дейности по инспектиране, разследване и одит,

освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

[…]

6. Ако само част от искания документ е обект на едно или няколко от горепосочените изключения, останалите части на документа се [оповестяват]“.

II. Обстоятелства, предхождащи спора:

8 Жалбоподателите в първоинстанционното производство, родители на дете, починало през август 2010 г., по техни твърдения вследствие на терапевтично лечение, при което са използвани автоложни стволови клетки, в частна клиника в Дюселдорф (Германия), подават с писмо от 8 март 2011 г. оплакване до Генерална дирекция (ГД) „Здравеопазване“ на Комисията.

9 В това оплакване те поддържат по същество, че въпросната частна клиника е могла да осъществява терапевтичната си дейност поради бездействието на германските власти, които по този начин са нарушили разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1394/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно лекарствените продукти за модерна терапия и за изменение на Директива 2001/83/ЕО и на Регламент (ЕО) № 726/2004 (ОВ L 324, 2007 г., стр. 121).

10 Въз основа на това оплакване Комисията започва процедура EU Pilot под номер 2070/11/SNCO и се свързва с германските власти, за да провери доколко описаните в оплакването обстоятелства във връзка с практиката на посочената частна клиника могат да съставляват нарушение на Регламент № 1394/2007.

11 По-специално, на 10 май и 10 октомври 2011 г. Комисията отправя до Федерална република Германия две искания за информация (наричани по-нататък „спорните документи“), на които последната отговаря съответно на 7 юли и на 4 ноември 2011 г.

12 На 23 февруари и 5 март 2012 г. в съответствие с Регламент № 1049/2001 тези жалбоподатели искат достъп до документи, съдържащи информация във връзка с оплакването им. В частност те искат да се запознаят с представеното от Федерална република Германия на 4 ноември 2011 г. становище и със спорните документи.

13 На 26 март 2012 г. с две отделни писма Комисията им отказва достъп до това становище и спорните документи.

14 На 30 март 2012 г. въпросните жалбоподатели внасят в Комисията потвърдително заявление в съответствие с член 7, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.

15 На 30 април 2012 г. Комисията ги уведомява, че с оглед на изложените в оплакването сведения и на становището на германските власти в отговор на исканията ѝ за информация не смята, че Федерална република Германия е извършила твърдяното нарушение на правото на Европейския съюз, и по-специално на Регламент № 1394/2007. Комисията освен това ги уведомява, че при липса на допълнителни доказателства от тяхна страна ще бъде предложено разследването да се приключи.

16 На 21 юни 2012 г. със спорното решение Комисията отказва на основание член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 да предостави достъп до спорните документи. По същество тя смята, че оповестяването на тези документи би могло да засегне правилното протичане на започнатата по отношение на Федерална република Германия процедура по разследване. Освен това тя приема, че в случая не е възможен частичен достъп до въпросните документи в съответствие с член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001. Накрая констатира, че не е налице по-висш обществен интерес по смисъла на последната част от изречението на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, който да диктува оповестяването на тези документи.

17 На 27 септември 2012 г. Комисията уведомява жалбоподателите в първоинстанционното производство, че процедурата EU Pilot 2070/11/SNCO е окончателно приключена.

III. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

18 На 6 юли 2012 г. жалбоподателите в първоинстанционното производство подават в секретариата на Общия съд жалба, с която искат отмяна на спорното решение. Комисията иска от Общия съд да отхвърли тази жалба като неоснователна.

19 В производството пред Общия съд Кралство Дания, Република Финландия и Кралство Швеция встъпват в подкрепа на исканията на тези жалбоподатели, докато Чешката република и Кралство Испания — в подкрепа на исканията на Комисията.

20 Въпросните жалбоподатели изтъкват по същество четири основания за отмяна, а именно нарушение на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, нарушение на член 4, параграф 6 от този регламент, неизпълнение на задължението за мотивиране и неспазване на Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Европейския омбудсман от 20 март 2002 година относно отношенията с жалбоподателя при нарушения на правото на Общността (COM(2002) 141 окончателен) (ОВ C 244, 2002 г., стр. 5).

21 Общият съд последователно отхвърля твърденията по тези основания за отмяна и в резултат на това — жалбата като цяло.

IV. Исканията на страните и производството пред Съда

22 С жалбата си Кралство Швеция иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и спорното решение и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

23 Кралство Дания иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение.

24 Република Финландия иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и спорното решение.

25 Комисията и Кралство Испания искат от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Кралство Швеция да заплати съдебните разноски.

26 Чешката република иска от Съда да отхвърли жалбата.

27 С решение на председателя на Съда от 7 април 2015 г. Федерална република Германия е допусната да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията. Тази държава членка иска от Съда да отхвърли жалбата.

V. По жалбата

28 Кралство Швеция посочва три основания за обжалване, а именно, първо, неправилно тълкуване на изключението по член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, довело до неправилно прилагане на обща презумпция за поверителност на документите по процедура EU Pilot, второ, неправилно тълкуване на последната част от изречението на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, що се отнася до наличието на по-висш обществен интерес, и трето, грешка на Общия съд, доколкото той не е взел предвид факта, че процедурата EU Pilot е приключена след приемането на спорното решение.

1. По първото основание за обжалване

1. Доводи на страните

29 Кралство Швеция припомня, че видно от член 1 ДЕС, член 15 ДФЕС и член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз, по отношение на дейността на институциите на Съюза се прилага принципът за възможно най-голяма прозрачност. То поддържа, че съгласно решение от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет (C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374) обществеият контрол върху дейността на институциите е един от основните стълбове на демократичното общество и че изключенията от този принцип следва да се тълкуват буквално, видно от съображения 1—4 от Регламент № 1049/2001.

30 Кралство Швеция смята, че съображенията в точки 63 и 80 от обжалваното съдебно решение са правно неиздържани, тъй като Общият съд, от една страна, не е трябвало да приема, че за да откаже на основание на изключението по член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 достъп до спорните документи, отнасящи се до процедура EU Pilot, Комисията правилно се е основала на обща презумпция за поверителност на някои категории документи, и от друга страна, е трябвало да постанови, че в случая Комисията е била длъжна да провери конкретно и поотделно всеки един от спорните документи.

31 Тази държава членка оспорва изводите в точка 56 от обжалваното съдебно решение и изтъква, че различията между процедурата EU Pilot и производството за установяване на неизпълнение на задължения са повече от евентуалните им прилики, така че е не е оправдано по отношение на документи по процедура EU Pilot да се прилага общата презумпция за поверителност на документите, свързани с досъдебната фаза на производството за установяване на неизпълнение на задължения.

32 Според Кралство Швеция най-напред няма основание да се смята, противно на посоченото в точка 62 от обжалваното съдебно решение, че единствената цел на процедурата EU Pilot е да се избегне производство за установяване на неизпълнение на задължения, тъй като тази процедура има различно естество и предназначение, а именно да даде възможност на Комисията да поиска чисто фактологична информация. По-нататък, в рамките на процедурите EU Pilot Комисията влиза в контакт с държавата членка, без на този етап да я упреква в нарушение на правото на Съюза. Накрая, документите по процедури EU Pilot рядко съдържали становища на Комисията, които да могат да бъдат изтъкнати в евентуално производство за установяване на неизпълнение на задължения.

33 Кралство Швеция счита, че от точки 47—49 от решение от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия (C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738) ясно личи, че извън качествените изисквания, на които трябва да отговаря процедурата, с която е свързан съответният документ, прилагането на обща презумпция за поверителност предполага също така броят на тези документи да е достатъчно съществен. То поддържа, че при това положение съображенията на Общия съд в точки 74 и 75 от обжалваното съдебно решение са правно неиздържани и че съображенията за административна ефективност, които могат да оправдаят прилагането на обща презумпция за поверителност, не са налице, когато заявлението за достъп се отнася само до два документа.

34 Кралство Дания и Република Финландия изтъкват, че процедурите EU Pilot могат да касаят най-различни случаи — от обмен на чисто фактологична информация до обмен на информация, сравним с този на досъдебната фаза на производствата за установяване на неизпълнение на задължения, поради което едва след конкретна преценка на документите, предмет на заявлението за достъп, е възможно да се реши дали те да бъдат оповестени. Република Финландия освен това смята, че проверката доколко държавата членка спазва правото на

Съюза не е достатъчно основание за прилагането по отношение на документите, свързани с тази проверка, на обща презумпция за поверителност и че именно решението за откриване на официалното производство по член 258 ДФЕС е предпоставката за прилагане на тази обща презумпция.

35 Комисията, Федерална република Германия, Чешката република и Кралство Испания оспорват тези доводи.

2. Съображения на Съда

36 Естеството и основните черти на процедурите EU Pilot са изложени в точки 10 и 11 от обжалваното съдебно решение и не са оспорени от никоя от страните в настоящото производство по обжалване.

37 Тези констатации освен това се потвърждават в Доклада за оценка на проекта „EU Pilot“ на Комисията от 3 март 2010 г. (COM(2010) 70 окончателен) и във втория доклад за проекта „EU Pilot“ на Комисията от 21 декември 2011 г. (COM(2011) 930 окончателен). По-конкретно, на страница 3 от последния доклад Комисията дава описание на процедурата EU Pilot:

„Проектът EU Pilot е основният инструмент, с който разполага Комисията за комуникиране с участващите държави членки по проблеми, повдигащи въпроса за правилното прилагане на правото на [Съюза] или за съответствието на правото на държава членка с правото на ЕС на ранен етап (т.е. преди започване на процедура за нарушение по член 258 […] ДФЕС). Когато може да се използва процедурата за нарушение, по правило проектът EU Pilot се използва, преди Комисията да предприеме първата стъпка в тази процедура по член 258 […] ДФЕС. Това заменя предишната редовна практика, при която Комисията изпращаше административни писма за тази цел“.

38 От посочените констатации и доклади се вижда, че процедурата EU Pilot е процедура за сътрудничество между Комисията и държавите членки, позволяваща да се проверява дали правото на ЕС се спазва и прилага правилно в същите. Целта на този вид процедура е успешно да се преодолеят евентуалните нарушения на правото на Съюза, като се избегне, доколкото това е възможно, официалното образуване на основание член 258 ДФЕС на производство за установяване на неизпълнение на задължения.

39 Следователно задачата на процедурата EU Pilot е да се подготви или избегне производството за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка.

40 В решение от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия (C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738) Съдът постановява, че документите, свързани с производството за установяване на неизпълнение на задължения в досъдебната му фаза, могат да се ползват от общата презумпция за поверителност. В точка 65 от същото решение Съдът приема, че „може да се презумира, че има опасност оповестяването на документите, свързани с производство за установяване на неизпълнение на задължения в досъдебната му фаза, да измени естеството на това производство и неговото протичане и че поради това посоченото оповестяване по принцип би засегнало защитата на целите на дейностите по разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001“.

41 Следователно по делото, по което е постановено споменатото в предходната точка решение, е прието, че тази презумпция обхваща всички документи, независимо от факта, че те са били изготвени по време на неофициалната фаза на това производство, тоест преди Комисията да изпрати официално уведомително писмо на съответната държава членка, или по време на официалната му фаза, а именно след изпращането на това писмо.

42 Без съмнение по това дело процедурата EU Pilot не е била приложена, тъй като е била въведена едва за периода от 2008 г. нататък.

43 Както обаче правилно от правна гледна точка констатира Общият съд в точка 66 от обжалваното съдебно решение, процедурата EU Pilot само формализира или структурира традиционния обмен на информация между Комисията и държавите членки по време на неофициалната фаза на разследването относно възможни нарушения на правото на Съюза.

44 Макар в точка 78 от решение от 16 юли 2015 г., ClientEarth/Комисия (C-612/13 P, EU:C:2015:486) Съдът да уточнява, че общата презумпция за поверителност не се прилага за документите, които към момента на приемане на решението, с което се отказва достъп, не са били приобщени към преписка по висящо административно или съдебно производство, това не е пречка тази презумпция да бъде приложена за документите по процедура EU Pilot, които са ясно отграничени като принадлежащи към висящо административно производство.

45 Затова, докато има опасност — по време на досъдебната фаза на разследване, водено в рамките на процедура EU Pilot — да се измени естеството на производството за установяване на неизпълнение на задължения и протичането му и да се засегне защитата на неговите цели, прилагането на общата презумпция за поверителност към документите, разменяни между Комисията и съответната държава членка, е оправдано предвид постановеното от Съда в решение от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия (C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738). Тази опасност съществува до момента, в който процедурата EU Pilot бъде приключена и бъде окончателно решено да не се открива срещу съответната държава членка официално производство за установяване на неизпълнение на задължения.

46 Тази обща презумпция не изключва възможността да се докаже, че даден документ, чието оповестяване се иска, не е обхванат от същата презумпция или че съществува по-висш обществен интерес, който обосновава оповестяването му по силата на последната част от изречението на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 (решение от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 66).

47 Що се отнася до твърдението, че Комисията е длъжна да провери конкретно и поотделно всеки от документите по процедура EU Pilot, до които се иска достъп, Общият съд правилно, препращайки към точка 68 от решение от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия (C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738), отбелязва в точка 83 от обжалваното съдебно решение, че подобно задължение би лишило общата презумпция за поверителност от нейното полезно действие.

48 В случая Общият съд констатира в точка 45 от обжалваното съдебно решение, че въпросната процедура EU Pilot е „разследване“ по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, като тази констатация не е оспорена в настоящото производство по обжалване.

49 По-нататък Общият съд разглежда въпроса дали, за да откаже достъп до документи по процедурата EU Pilot, Комисията може да се позовава на обща презумпция за засягане на целите, до които се отнася изключението по член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, и в точки 63 и 80 от обжалваното съдебно решение отговаря утвърдително на този въпрос. Що се отнася до това какво значение за задължението за оповестяване на спорните документи има евентуално писмото на Комисията от 30 април 2012 г., споменато в точка 15 от настоящото съдебно решение, следва да се отбележи, че това писмо не е окончателното решение на Комисията да не образува срещу Федерална република Германия официално производство за установяване на неизпълнение на задължения, а само известява за предварителното ѝ намерение да приключи разследването. Окончателното решение на Комисията да не образува срещу Федерална република Германия официално производство за установяване на неизпълнение на задължения, е взето едва на 27 септември 2012 г., с

приключването на въпросната процедура EU Pilot. Затова, макар да е било прието след писмото от 30 април 2012 г., спорното решение от 21 юни 2012 г. предшества постановения на 27 септември 2012 г. отказ да се образува официално производство за установяване на неизпълнение на задължения. Ето защо писмото от 30 април 2012 г. е без значение за възможността на Комисията да се основе общата презумпция за поверителност, посочена в предходната точка от настоящото съдебно решение.

50 Предвид горните съображения Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил, че за да откаже достъп до документи по процедура EU Pilot, без да проверява конкретно и поотделно всеки един от исканите документи, Комисията може, когато се позовава на изключението по член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, свързано с дейностите по разследване, да се основе на обща презумпция за поверителност, приложима за някои категории документи.

51 При това положение твърденията по първото основание за обжалване следва да се отхвърлят като неоснователни.

2. По второто основание за обжалване

1. Доводи на страните

52 Кралство Швеция, подкрепено в това отношение от Република Финландия, посочва, че изводът на Общия съд в точки 94 и 95 от обжалваното съдебно решение е правно неиздържан, тъй като той неправилно е приел, че Комисията не е допуснала грешка в преценката, констатирайки, че в случая не е налице по-висш обществен интерес, който да диктува оповестяването на спорните документи в съответствие с последната част от изречението на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, доколкото най-добрият начин да се гарантира общият интерес, е да се проведе докрай процедурата EU Pilot с Федерална република Германия. Позовавайки се на точка 44 от решение от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет (C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374), Кралство Швеция изтъква, че Комисията трябва да прецени не кой е най-добрият начин да се гарантира общият интерес, а дали не е налице по-висш обществен интерес, който да диктува оповестяването на документите.

53 Комисията и Федерална република Германия оспорват тези доводи.

2. Съображения на Съда

54 В точка 97 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че в подкрепа на заявлението си за достъп до спорните документи жалбоподателите в първоинстанционното производство са изложили само общи твърдения, че оповестяването на тези документи било необходимо за опазването на общественото здраве, но не и конкретни обяснения в каква степен оповестяването на въпросните документи е щяло да обслужва този общ интерес. Както обаче Общият съд с основание припомня в същата точка от обжалваното съдебно решение, за да установят факта, че в случая оповестяването на спорните документи отговаря на такава необходимост, тези жалбоподатели е трябвало да докажат наличието на по-висш обществен интерес по смисъла на последната част от изречението на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, който да диктува подобно оповестяване.

55 Съдът вече е постановил, че именно лицето, което изтъква наличието на по-висш обществен интерес, трябва да посочи конкретно обстоятелствата, обосноваващи оповестяването на съответните документи, и че излагането само на общи съображения не може да е достатъчно, за да се установи, че по-висш обществен интерес има превес над съображенията да се откаже

оповестяване на въпросните документи (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 93 и 94 и цитираната съдебна практика).

56 В това отношение следва да се приеме, че по настоящото дело нищо не сочи като правно неиздържани съображенията на Общия съд в точка 97 от обжалваното съдебно решение, отнасящи се както до това, че тежестта на доказване пада върху жалбоподателите в първоинстанционното производство, така и до това, че последните са изложили само общи твърдения, че опазването на общественото здраве налага те да имат достъп до спорните документи, но не и конкретни основания да се счита, че опазването на общественото здраве е въпрос на по-висш обществен интерес.

57 При това положение Кралство Швеция няма основание да твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел за правилен извода на Комисията, че в случая не е налице по-висш обществен интерес, който да диктува оповестяването на документите в съответствие с последната част от изречението на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.

58 При това положение следва да отхвърлят твърденията по второто основание за обжалване.

3. По третото основание за обжалване

1. Доводи на страните

59 Оспорвайки точки 100 и 101 от обжалваното съдебно решение, Кралство Швеция твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отказал да приеме, че обстоятелствата, настъпили след отказа да се даде достъп до документ съгласно Регламент № 1049/2001, също следва да се вземат предвид от съдилищата на Съюза при извършваната от тях на основание член 263 ДФЕС проверка на законосъобразността на подобен отказ. Тази държава членка смята, че в случая, макар процедурата EU Pilot да е приключена след приемането на спорното решение, това обстоятелство е трябвало да бъде взето предвид от Общия съд в съответствие с Регламент № 1049/2001.

60 Посочената държава членка изтъква, че ако нови обстоятелства е възможно да се преценяват само при подадено до съответната институция ново заявление за достъп до документи, това би довело до образуването на успоредни производства и до удължаването на производствата, както и до повече административни разходи за заявителите. Освен това в подкрепа на решението си Общият съд се основал на практика на Съда относно производства във връзка с държавните помощи, която не била приложима по отношение на решенията, приети на основание на Регламент № 1049/2001. Според Кралство Швеция Общият съд по-скоро е трябвало да вземе предвид точки 37—41 от решение от 15 септември 2011 г., Koninklijke Grolsch/Комисия (T-234/07, EU:T:2011:476).

61 Комисията, Чешката република и Федерална република Германия оспорват тези доводи.

2. Съображения на Съда

62 Както правилно констатира Общият съд в точка 100 от обжалваното съдебно решение, постоянна практика на Съда е, че законосъобразността на акта на Съюза трябва да се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (решение от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия, C-398/13 P, EU:C:2015:535, т. 22 и цитираната съдебна практика).

63 При това положение следва да се отхвърлят като неоснователни твърденията по третото основание за обжалване, а именно пропускът на Общия съд да вземе предвид приключването на въпросната процедура EU Pilot след приемането на спорното решение.

64 Поради това жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

VI. По съдебните разноски

65 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

66 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим по силата на член 184, параграф 1 от него към производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Член 140, параграф 1 от същия правилник предвижда, че държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

67 След като Кралство Швеция е загубило делото и Комисията е направила искане за осъждането му, тази държава членка трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски на Комисията.

68 Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Кралство Испания и Република Финландия следва да понесат направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Кралство Швеция да заплати съдебните разноски, направени от Европейската комисия.**

3) **Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Кралство Испания и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи